



MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIELSKO, Śl., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRU-DZIADZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademińska 15, tel. 20 i 45; ŁÓDZ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Sienkiewicza 13, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4, tel. 287; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 53. Statut fundacji państwowej p. n. „Wies Kościuszkowska”.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oO—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oO—

53.

STATUT FUNDACJI PAŃSTWOWEJ P. N. „WIES KOŚCIUSZKOWSKA”.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 23 marca 1929 r., o utworzeniu państwowej fundacji pod nazwą „Wies Kościuszkowska” (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 248) nadaje się tej fundacji następujący

Statut:

Art. 1.

Fundacja nosi nazwę „Wies Kościuszkowska” i jest osobą prawną. Siedzibą fundacji jest m. st. Warszawa.

Art. 2.

Majątek zakładowy fundacji stanowi odstąpiony bezpłatnie w myśl art. 2 ustawy z dnia 23 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 248) z państwowego majątku Rogoźno-Zamek, położonego w pow. grudziądzkim, w woj. pomorskiem, obszar gruntu 460,6546 ha wraz z zabudowaniami, jakie na tym gruncie znajdowały się oraz przekazany bezpłatnie, stosownie do uchwały Rady Ministrów z dnia 2 września 1931 r. inwentarzem żywym i martwym, należącym do tego obszaru łącznie ze wszystkimi bez wyjątku od dnia ogłoszenia ustawy pożytkami zarówno z nieruchomości, jak i ze znajdujących się tam inwentarzy.

Powyższy obszar gruntu zapisany jest na własność fundacji w księdze wieczystej „Wies Kościuszkowska” tom XI Rogoźno, pow. grudziądzki.

Majątek obrotowy fundacji stanowi wszelki inny majątek nieruchomy i ruchomy, o ile nie zostanie przeznaczony na powiększenie majątku zakładowego na skutek specjalnych zastrzeżeń ofiarodawców lub też uchwały Kuratorium Fundacji.

Art. 3.

Celem fundacji jest opieka nad sierotami i ich wychowanie z uwzględnieniem w pierwszym rzędzie sierot po poległych lub zmarłych, których śmierć pozostaje w związku przyczynowym ze służbą w obronie Państwa Polskiego.

Art. 4.

Pod opiekę fundacji mogą być przyjmowane dzieci normalne, w zasadzie w wieku od 2 do 6 lat. W wyjątkowych wypadkach mogą być przyjmowane dzieci starsze.

Ministerstwo Opieki Społecznej dysponuje 75% miejsc przeznaczonych dla sierot; reszta

miejsc dysponuje Kuratorium Fundacji, zgodnie z regulaminem.

Sieroty pozostawać mają pod opieką fundacji do czasu zapewnienia im, stosownie do ich uzdolnienia i zainteresowania, możliwości samodzielnego utrzymania się.

Art. 5.

Pod opiekę fundacji nie mogą być przyjęte dzieci, dotknięte chorobami zakaźnymi, ranami zaraźliwymi lub obrzydliwymi, albo wzbudzającym wstręt kalectwem, paralitycy, epileptycy, dzieci niedorozwinięte, chore umysłowo, występne lub moralnie upośledzone.

Jeżeli jedna z powyższych okoliczności, wykluczających przyjęcie, okaże się lub zajdzie już po przyjęciu, w takim razie wychowanek winien być zwolniony i oddany pod opiekę osób fizycznych lub prawnych, obowiązanych do opieki.

Art. 6.

Zarząd fundacją sprawuje Kuratorium Fundacji, składające się z prezesa, którego mianuje Minister Opieki Społecznej, i czterech członków: jednego wyznacza Minister Opieki Społecznej, drugiego — Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, trzeciego — Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych, a pozostałego wyznacza organizacja społeczno-opiekunicza, wskazana przez Ministra Opieki Społecznej.

Art. 7.

W sposób wyżej określony wyznaczeni będą zastępcy członków, którzy mają prawo uczestniczenia w posiedzeniach Kuratorium Fundacji z głosem doradczym, a z głosem stanowczym w wypadkach, kiedy zastępują nieobecnego członka.

Art. 8.

Prezes i członkowie Kuratorium Fundacji oraz ich zastępcy pełnią swe funkcje do odwołania.

Art. 9.

Prezes reprezentuje fundację nazewnątr. W razie zachodzącej przeszkody w pełnieniu obowiązków przez Prezesa wyznacza on swego zastępcę z pośród członków Kuratorium Fundacji.

Art. 10.

Akty i dokumenty prawne w imieniu Fundacji podpisują Prezes lub jego zastępca i jeden z członków Kuratorium. Kuratorium może upoważnić Prezesa do samodzielnego podpisywania niektórych aktów i dokumentów.

Art. 11.

Kuratorium Fundacji większością głosów wybiera skarbnika i sekretarza. Szczegółowy podział czynności członków Kuratorium Fundacji ustala regulamin, uchwalony przez Kuratorium.

Art. 12.

Funkcje Prezesa, członków Kuratorium Fundacji i ich zastępców są honorowe i bezpłatne, z zastrzeżeniem zwrotu koniecznych wydatków, poczynionych przez nich przy wykonywaniu działalności; wydatki te będą im zwracane w udowodnionej wysokości. Kuratorium może ustanawiać odpowiednie ryczałty tytułem zwrotu tych wydatków. Uchwały Kuratorium w tym przedmiocie wymagają zatwierdzenia Ministra Opieki Społecznej.

Art. 13.

Do zakresu działania Kuratorium Fundacji, jako zarządcy, należy w szczególności:

- 1) ustalanie wytycznych i planów działalności Fundacji;
- 2) ustalanie planów wychowawczych, przedszkolnych i szkolnych dla wychowanków z zachowaniem obowiązujących przepisów o szkolnictwie;
- 3) sporządzanie rocznych sprawozdań, zamknięć rachunkowych, bilansów oraz budżetów fundacji;
- 4) decydowanie w sprawach przyjmowania darowizn i zapisów, nabywania, zbywania i obciążania hipotecznego nieruchomości oraz ich wydzierżawiania;
- 5) uchwalanie regulaminu dla Kuratorium Fundacji;
- 6) uchwalanie szczegółowych regulaminów w zakresie administracyjnym i gospodarczym, tudzież w sprawie warunków przyjmowania sierot, trybu postępowania przy przyjmowaniu, oraz w sprawie ewentualnego wydalania wychowanków;
- 7) uchwalanie szczegółowych instrukcji dla Dyrektora Fundacji;
- 8) zawieranie umów o pracę z Dyrektorem Fundacji i kierownikami fundacyjnych zakładów opiekuńczych;
- 9) przeprowadzanie przez wydelegowanych członków Kuratorium Fundacji lub przez osoby powołane w tym celu przez Kuratorium inspekcji gospodarstw i zakładów, kontroli ksiąg rachunkowych, tudzież badania słuszności i celowości poczynionych wydatków.

Art. 14.

Wymienione w p. 4 art. 13 uchwały w sprawach: nabywania, obciążania hipotecznego oraz wydzierżawiania na okres powyżej ośmiu lat nieruchomości podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Opieki Społecznej.

Art. 15.

Kuratorium Fundacji przedkłada Ministerstwu Opieki Społecznej najpóźniej na miesiąc przed upływem roku budżetowego preliminarz budżetowy i plan działalności na rok następny; w terminie zaś do trzech miesięcy po upływie każdego roku budżetowego Kuratorium przedkłada Ministerstwu Opieki Społecznej sprawozdanie za rok ubiegły.

Art. 16.

Zebrania Kuratorium zwołuje Prezes w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak, jak raz na kwartał. Prezes obowiązany jest zwołać zebranie Kuratorium na żądanie 2-ch członków najpóźniej do dni 30 od dnia otrzymania żądania.

Art. 17.

O zebraniach Kuratorium Fundacji z podaniem porządku dziennego winni być zawiadomieni członkowie i ich zastępcy przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania.

Na zebraniu przewodniczy Prezes względnie jego zastępca. Uchwały Kuratorium Fundacji ważne są w obecności co najmniej 3-ch członków względnie zastępców członków nieobecnych. Wszystkie sprawy Kuratorium Fundacji rozstrzyga zwykłą większością głosów; w razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego. Uchwały Kuratorium Fundacji winny być protokołowane w osobnej księdze i podpisane przez przewodniczącego i sekretarza.

Prezesowi przysługuje prawo zawieszania uchwał Kuratorium Fundacji do decyzji Ministra Opieki Społecznej.

Art. 18.

Bezpośredni i faktyczny zarząd Fundacją sprawuje Dyrektor Fundacji.

Podstawą stosunku służbowego Dyrektora jest umowa, zawarta z Prezesem Kuratorium Fundacji i zatwierdzona przez Kuratorium.

Dyrektor jest bezpośrednim zwierzchnikiem całego pomocniczego personelu administracyjnego i gospodarczego Fundacji.

Kuratorjum może upoważnić Dyrektora do przyjmowania i zwalniania wszystkich pracowników Fundacji.

Dyrektor gospodaruje samodzielnie w ramach uchwalonego budżetu i jest za jego wykonanie wobec Kuratorjum odpowiedzialny.

Kuratorjum może zastrzec, że dokonywanie niektórych wydatków budżetowych może się odbywać za uprzednią aprobatą Kuratorjum, względnie Prezesa.

Dyrektor jest odpowiedzialny za realizację planów gospodarczych i oświatowo-wychowawczych Fundacji.

Szczegółowe określenie praw i obowiązków Dyrektora normuje instrukcja dla Dyrektora, uchwalona przez Kuratorjum.

Art. 19.

Zwierzchni nadzór nad tą Fundacją wykonywać będzie Minister Opieki Społecznej.

Art. 20.

Zmiany niniejszego statutu wymagają decyzji Ministra Opieki Społecznej, Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 21.

Statut niniejszy zyskuje moc obowiązującą z dniem 15 maja 1934 r. Z dniem tym traci moc obowiązującą dotychczasowy statut z dnia 21 grudnia 1929 r. (Monitor Polski z 1930 r. Nr. 17, poz. 31).

Warszawa, dnia 27 kwietnia 1934 r.

Nr. Of. 7/96-4.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *Dr. St. Hubicki*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) *W. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

(—) *Nakoniecznikow - Klukowski*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oO—

Z Ministerstwa Skarbu.

Dochody budżetowe w styczniu r. b., a więc w 10 - ym miesiącu roku budżetowego 1934/35, wyniosły 165,1 milj. zł. W tym samym czasie wydatki budżetowe sięgnęły kwoty 186,9 milj. zł. W ten sposób deficyt budżetowy za styczeń r. b. wyniósł 21,8 milj. zł.

W styczniu 1934 r. dochody budżetowe były mniejsze od tegorocznych, wyniosły bowiem zaledwie 158,2 milj. zł, wydatki natomiast były większe, wyniosły bowiem 195,2 milj. zł. Jak widać z tych liczb, deficyt budżetowy w styczniu r. ub. wyniósł 37,0 milj. zł, był więc o 15,2 milj. zł większy, niż w styczniu r. b. Liczby te świadczą o poprawie sytuacji budżetowej w r. b. w porównaniu z r. ub.

Wpływy z danin i monopolów wyniosły w styczniu r. b. 135,7 milj. zł, były więc nieco mniejsze, niż w styczniu r. ub., kiedy wyniosły 138,1 milj. zł.

Dochody budżetowe w ciągu 10 miesięcy bież. roku budżetowego — 1934/35 wyniosły łącznie z wpływami z Pożyczki Narodowej (w wysokości 175 milj. zł) 1.750,2 milj. zł, czyli 81,9% całorocznego budżetu. Jak wiadomo, idealny procent za 10 miesięcy wynosi 83,3%, to też faktyczne wpływy w okresie kwiecień—styczeń niewiele tylko odbiegają od wpływów prelimitowanych. Wydatki budżetowe wyniosły w tym okresie 1.776,7 milj. zł, a więc 81,3% budżetu. W roku budż. 1933/34 dochody za 10 miesięcy wyniosły 1.547,5 milj. zł, czyli 75,2% całorocznego budżetu, wydatki zaś 1.777,2 milj. zł, czyli 72,3%. Jak widać z powyższych liczb, tegoroczne dochody są znacznie wyższe od zeszłorocznych, natomiast wydatki są tylko nieznacznie niższe. W istocie wydatki tegoroczne byłyby jeszcze mniejsze, gdyby nie większa pozycja na obsługę długów. Pozycja ta wyniosła za 10 miesięcy roku 1934/35 143,9 milj. zł, podczas gdy w analogicznym okresie roku 1933/34 wydatkowano na ten cel tylko 124,7 milj. zł.

Wpływy z danin publicznych i monopolii wyniosły w okresie 10 mies. b. roku budż. 1.352,2 milj. zł, czyli 83,0% prelimitowanych wpływów całorocznych, wobec 1.348,9 milj. zł (80,4%) w roku poprzednim. Liczby te świadczą o poprawie we wpływach z danin i monopolów w r. 1934/35.

Z Ministerstwa W.R. i O.P.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ogłasza konkurs na 4 stypendja im. ks. Filipa Skurzyńskiego dla niezamożnych, dobrze sprawujących się i czyniących dobre postępy w naukach uczniów szkół państwowych i prywatnych, średnich i wyższych, a w szczególności rzymsko - katolickiego Seminarjum Duchownego lub Uniwersyteckiego Wydziału teologii rzymskokatolickiej.

Pierwszeństwo do ubiegania się o to stypendjum przysługuje najbliższemu krewnym fundatora bez różnicy płci, a to:

I. zstępnym brata fundatora, Franciszka Skurzyńskiego, a więc potomstwu: a) Jana Skurzyńskiego i żony jego Marji z Skóbniewskich, b) Anieli z Skurzyńskich Pileckiej, c) Heleny z Skurzyńskich Szaniawskiej;

II. zstępnym siostry fundatora, Marjanny z Skurzyńskich Michalskiej: a) Seweryna Michalskiego i żony jego Stanisławy z Smulskich, b) Joanny z Skurzyńskich i Aleksandra Gibolskiego,

c) Feliksy z Skurzyńskich i Jana Tworka, d) Karoliny z Skurzyńskich Suplikiewicz. W braku bliższych krewnych stypendjum to przysługuje dalszym krewnym fundatora.

W braku zgłoszenia krewnych, stypendjum to przysługiwać będzie z zachowaniem warunków w ustępie pierwszym zawartych i praw pierwszeństwa dla zstępnym Henryka Antoniewskiego, nauczyciela i Stanisława Sitkiewicza, obrońcy sądowego, uczniom płci męskiej, wyznania rzymsko - katolickiego, narodowości polskiej, pochodzącym z terytorjum b. gubernij Lubelskiej i Warszawskiej.

Podania kandydatów ubiegających się o to stypendjum z dołączeniem świadectwa niezamożności, wykazu stopni ze szkół, do których uczęszczają i metryk urodzenia, stwierdzających, o ile chodzi o krewnych fundatora, ich pochodzenie od niego, a o ile chodzi o obcych, ich urodzenia na terytorjum b. gubernij Lubelskiej i Warszawskiej, winny być nadesłane w terminie do dn. 20 marca 1935 r. do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego (Aleja Szucha 25).

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Sto trzydzieste czwarte posiedzenie

z dnia 12 lutego 1935 r.

Posiedzenie rozpoczęło się o g. 10 m. 15.

Izba przystąpiła do porządku dziennego. Sprawozdawca poseł Sanojca (B. B. W. z R.) referował budżety Państwowego Funduszu Budowlanego, Funduszu Rozbudowy Miast i Specjalnego Rachunku Terenowego Rozbudowy Miast. Dwa pierwsze fundusze powstały na mocy ustawy z 1925 r. znowelizowanej w 1927 r. i mają na celu zapobieżenie klęsce braku mieszkań. Przed wojną akcja budowlana opierała się na kapitale prywatnym i na bankach hipotecznych. Po wojnie jednak czynniki te nie mogły zaradzić klęsce mieszkaniowej i wtedy na widownię wystąpiło państwo. Dzięki jego skutecznej interwencji obecnie nędza mieszkaniowa niemal zupełnie ustała, co jest wielką zasługą i dorobkiem, zarówno rządów pomajowych, jak i obecnego kierownictwa tych funduszy i B. G. K.

Fundusz Budowlany przeznaczony jest na akcję budowlaną. Powstał z funduszu gospodarczego, z którego otrzymał 145 milj. zł, z 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej — przeszło 41 milj. zł, z 3% pożyczki budowlanej — 47,500 tys. i t. d., co razem stanowi 354.737.000 zł. Z tej sumy do 1.IX. 1934 r. zużyto na pożyczki 327.699.000 zł, w papierach B. G. K. ulokowano 6.721.000 zł, a około 20 milj. zł było na rachunku B. G. K. Na r. 1935/36 przewidziana jest wpłata do skarbu państwa w wysokości 12.879.000 zł.

Państwowy Fundusz Rozbudowy Miast powstaje z wpływów z podatków od lokali i placów budowlanych oraz ze spłaty pożyczek, udzielanych przed 29.IX. 1925 r. Na r. 1935/36 preliminarz przewiduje kwotę 12 milj. zł. Wydatki przeznaczone są na pokrycie różnic oprocentowania krótko i długoterminowych pożyczek budowlanych oraz na koszt oszacowania i lustracji budowlanych obiektów.

Specjalny Rachunek Terenowy ma za zadanie racjonalną rozbudowę miast z punktu widzenia nowoczesnej urbanistyki. Nasze miasta pod tym względem pozostają znacznie w tyle, — np. w Łodzi do niedawna nie było wcale planu regulacyjnego. Fundusz ten powstał w r. 1933. Podstawą finansową jego są wpływy ze sprzedaży i dzierżawy różnych terenów państwowych. Do pierwszego października 1934 r. przyznano pożyczek na inwestycje terenowe z tego funduszu 5.727.713 zł, z lokat funduszu pracy 917.500 zł, razem 6.645.213 zł. Na r. 1935/6 Komitet Ekonomiczny Ministrów uchwalił uruchomić 42 milj. na kredytowanie budownictwa i akcję terenową, z czego 36 milj. na budownictwo mieszkaniowe, a resztę na akcję terenową. Budownictwo robotnicze korzysta z pożyczek oprocentowanych na 2% i prowadzone jest przez Fundusz Pracy. Na ten cel przeznaczona się 7 milj. zł. Z kredytów specjalnego rachunku terenowego korzysta obecnie Warszawa, oraz kilka największych miast polskich, Gdynia i nasze wybrzeże. Jest dążenie, aby rozszerzyć ten zakres na całe państwo. Referent na zakończenie podnosi doniosłość tych inicjatyw i wyraża podziękowanie zarówno Rządowi, jak i p. płk. Garbusińskiemu, który jest kierownikiem tych funduszy.

Następnie poseł Hutten-Czapski (B. B. W. z R.) przedstawił budżet Monopoli.

Wpływy monopoli na rok 1935/6 prelimituje się w kwocie 630 milj. zł, co stanowi 1/3 zwyczajnych dochodów państwa. Monopol solny ma dać 46.650.000 zł, tytoniowy 330 milj., spirytusowy 219.750 tys. zł, loteria 20 milj. zł, monopol zapałczany 13.600.000 zł. Aparat monopoli zatrudnia ponad 2.000 urzędników oraz 13.000 robotników i pracowników. Mimo trudności kryzysowych ze strony kierownictwa monopoli czynione są wszel-

kie starania, aby utrzymać wpływy dla skarbu na odpowiednim poziomie.

Przechodząc do monopolu solnego mówca wskazuje, iż obniżka ceny soli szarej o 4 gr. zmniejszyła wpływy skarbu o 6 milj. zł. Na dochodach odbija się również w sposób nieprzychylny zwiększenie konsumpcji tej soli powodującej spadek spożycia soli białej. Ze strony monopolu czynione są wysiłki, aby przez oszczędności i koncentrację produkcji straty skarbu wyrównać. Produkcja żup polskich w r. 1934 wzrosła osiągając 304 tys. tonn.

Monopol tytoniowy przynosi największe wpływy, daje on bowiem skarbowi dziennie 900 tys. zł. Preliminuje się sprzedaż o 25 milj. zł wyższą, drogą rozpowszechnienia szeregu gatunków tytoniu i wyrobów tytoniowych. Godne uwagi jest przewidziane w preliminarzu powiększenie plantacji tytoniowych o 1000 ha. Jest to b. ważne zarówno dla naszego rolnictwa, jak też z uwagi na wyeliminowanie nadmiernego przywozu surowca tytoniowego, mimo bowiem naszych warunków klimatycznych możemy u siebie z powodzeniem plantować gorsze gatunki tytoniu. Mówca wskazuje, iż na przeszkodzie tej akcji stoi t. zw. pożyczka włoska, która nakłada na nas niekorzystne zobowiązania. Wskutek nabywania surowca we Włoszech, gdzie ceny są wyższe niż u nas, straciłmy w ciągu paru lat 15 milj. zł.

Dalej mówca omawia monopol spirytusowy, podkreślając ważność produkcji spirytusowej dla państwa i gospodarstwa narodowego. Wskazuje również na znaczny spadek produkcji gorzelniczej, która w roku 1928/9 wynosiła 73 milj. litrów, zaś w r. 1933/4 45 milj. litrów, podczas kiedy możliwości produkcyjne nasze sięgają 200 milj. litrów. Spadło również w powyższym okresie spożycie z 49 milj. litrów na 26 milj. oraz wpłaty monopolu do skarbu z 433 milj. zł do 211 milj. zł, przyczem w tę ostatnią sumę wliczony jest częściowo wycofany kapitał obrotowy. Spadek spożycia na głowę jest b. znaczny, wynosi ono bowiem w r. 1934 0,8 litra, podczas gdy przed wojną sięgało 2,8 litra. Jest to objaw pocieszający społecznie, ale nie fiskalnie. Mówca podkreśla niewielkie spożycie spirytusu na cele przemysłowe oraz zahamowanie konsumpcji spirytusu dla celów napędowych, co się wiąże z zagadnieniem motoryzacji. Na tem polu mówca widzi znaczne możliwości, wskazując, iż we Francji i Niemczech spożycie spirytusu napędowego przekracza 200 milj. litrów rocznie.

Omawiając loterie państwową, mówca podkreśla jej rozwój, dzięki energicznej akcji ze strony obecnej dyrekcji. Cena losów loteryjnych jest, zdaniem mówcy, jeszcze zbyt wysoka. Dochody loterii wzrosły w ostatnich latach o kilka milionów i wykazują nadal tendencje raczej wzrastania, z tego względu Komisja przyjęła wniosek mówcy o podwyższenie wpłaty loterii do skarbu o 100.000 złotych.

Monopol zapałczany ma dać 13.600.000 zł, tymczasem obsługa pożyczki zapałczanej wymaga ponad 12.500.000 zł. Od dwu lat rejestrujemy co miesiąc poważny spadek sprzedaży zapałek. Jest to wynikiem kryzysu, ale nie pozostają tu bez wpływu i ceny zapałek, które mówca uważa za zbyt wysokie. Zapałki „kryzysowe” nie rozwiązują zagadnienia. Obniżenie ceny zapałek jest, zdaniem mówcy, szczególnie pożądane. Dalej mówca omawia sprawę zapałniczek, wskazując, iż przy produkcji rocznej ponad 200 tys. sztuk, ostemplowano ich w r. 1934 zaledwie 116 sztuk. Dzisiejsze przepisy są całkowicie nierealne. Nakładają one bowiem kary za posiadanie zapałniczek nieostemplowanych, kiedy niema zakazu posiadania takich zapałniczek, a tylko jest zakaz sprzedaży. Na tem tle powstają różnorakie nadużycia. Protokółów karnych spisano w r. 1934 14.000. Mówca podnosi konieczność jaknajszybszego uregulowania tej sprawy. W zakończeniu sprawozdawca wnosi o